

* **Furaĝo**. Ĉiu rikoltita herba veg., verda aŭ sekigita, servanta por nutri brutojn.

Furio 1 ☉ Infera diino de venĝo : *la tri ~oj*. 2 (f) Furioza virino.

furiero ㊦. Suboficiero, kiu zorgas pri la logigo k nutrigo de la soldatoj dum la restado en fremda loko (= loĝejpreparisto).

* **Furioza**. Pasie, freneze, senbride kolera : *~a homo, hundo, ago*. Kp sovaĝa. ~eco. Stato de iu ~a. ~i (ntr). Esti ~a : *la komercisto ~is*; (f) *la vento, la batalo, la persekutoj ~as*.

Furoro. Momenta, ĉien disvastiganta modo, favoro, sukceso. ~i (ntr). Esti en ega favoro, esti tre pasie disvastigata : *danco, akto, kiu ~as*.

* **Furunko**. Malgranda dolora absceso de la haŭto.

furzi (ntr). Ellasi intestajn gasojn, plej ofte kun bruoj k malbonodoro.

fusilo ㊦. Portebla pafilo, konsistanta el ligna afusteto k ŝtala tubo, pli longa ol tiu de karabeno : *militista, ĉasa ~o*.

Kp KARABENO, PAFILO. ~isto. Soldato armita per ~o. Kp FUZILIERO.

fusto 1 ㊦ Parto de la kolono inter la bazo k la kapitulo. 2 ☉ Parto de iuj objektoj, je kiuj oni kaptas, tenas mane : *~o de pafilo, kandelabro, pokalo*. Kp ANSO, BASTONO, ŜAPTO, TENILO, TIGO, TRUNKO.

* **Fusteno**. Ŝtofo el lino k kotono.

* **Fuŝi** (tr). Malbone fari pro intenco aŭ nevolo senzorgeco ; faraĉi : *la tajloro ~is mian veston* ; *vi ~is la kuiradon* ; *la lernanto ~is sian taskon*. Kp SABOTI. ~ajo. ~ita tasko, objekto : *tia libro estas nur ~ajo*. ~ulo, ~isto. Homo kiu kutime ~as. ~palpi. Difekti palpante, maldelikate palpi. ~uzi. Difekti uzante, malbone uzi. Kp MIS, aĉ.

futbalo (Sp). Piedpilko.

* **Futo**. Mezuro de longo, diversa laŭ la lando, proksimume triono de metro.

futuro (G). Verba tempo esprimanta estontan agon aŭ staton. Kp PREZENS, PRETERITO, PERFEKTO.

fuzi (ntr). Longe flagradi sen eksplodo. **fuziliero** Z. Fusilisto.

G

gablo Z ㊦. Cilindra korbo sen fundo plenigita per tero k uzata plej ofte de artilerio por rapida aranĝo de redutoj. Kp FASĈINO.

* **Gado**. G. de marfiŝoj, kies ĉefaj specoj estas moruo k merlangoj (*gadus*).

gadolinio ㊦ Gd. Ĥemia elemento, malofta metalo, kies atomepo estas 157,3.

gafo ㊦. Stango, kiu surtenas la skunvelojn.

gagato ㊦. Speco de nigra lignito, uzata por juveloj.

* **Gaja**. 1 (iu) Estanta en viva, facilanima k bonhumora stato, k montranta sian kontentecon per eksteraj signoj ; ridhumora, ĝojmena : *~a homo, ~a urbo Z* ; *~e vivi* ; *mal~a spirito* ; *morte mal~a Z* (Kp ĜOJA). 2 (io) Kaŭzanta tian staton, ~iga : *~a kanto, vetero, koloro,*

rakonto, spektaklo ; *sur la kameno brulis ~a fajro Z*. ~i (ntr). Esti ~a (Kp RIDI, PLEZURI). **Mal~i**. Esti mal~a (Kp FUNEBRI). ~igl. Fari iun aŭ ion ~a : *~igi ĉiujn per spritaj ŝercoj* ; *~igi la lecionon* ; *~igu vin Z*. ~lga. ~iganta : *~iga spektaklo* ; *grimaca ~igista vizago* (Kp KOMIKA, BURLESKA, RIDIGA).

gajako ㊦. G. de zigofilacoj, arbo (*guajacum*). ~ligno. Tre malmola k oleca ligno de ~o.

gajakolo ㊦ C⁷H⁸O². Etero, kiun oni ekstraktas el rezino de gajako k el kreozoto de fago.

* **Gajlo**. Tubero kreskanta sur la folioj de kelkaj vegetaĵoj, precipe de kverko k rozujo, k kaŭzita de piko de insekto.

* **Gajni** (tr). 1 Akiri ion bonan per sia penado : *~i monon, premion, batalon, sperton, salajron, la vivrimedojn, sian*